

I T A L I E.

ANCONA, den 20 April. Het Fransche linieschip *Suffren* heeft, met 265 Fransen van het 66ste regiment en 35 vrijwillige liberale Romagnolen aan boord, heden middag om 2½ ure het anker geligt, en was om 6 ure reeds uit het gezigt. Het leedwezen der officieren, Ancona te moeten verlaten, doet Ancona eer aan. Men zegt, dat dit schip naar Toulon is gezeld.

De Paus heeft de Fransche bezetting in onze stad erkend; dezelve bestaat thans uit 2 bataillons, die te zamen 2000 man sterk zijn, en uit eene compagnie artilleristen met eene veldbatterij, waarvan de eene helft met de gabarre *le Rhone* is aangekomen, en de andere helft binnen kort met eene andere gabarre verwacht wordt.

Men schrijft ons uit Rome en Bologna, dat de Paus het door den kardinaal *Albani* in de legatien Bologna, Ferrara, Forlì, Ravenna, Pesaro en Urbino ingestelde inquisitorische tribunaal heeft opgeheven, en bevolen, alle gevangenen, die om staatkundige misdaden gevat zijn, in vrijheid te stellen.

De ridder *Sabregondi*, gouverneur van Mantua, heeft op last van Oostenrijk alle mogelijke opmerkingen bijeen gebragt, welke de ware behoeften des Staats doen kennen en thans voor het justitiwezen en bestuur een plan ontworpen, hetwelk hij zelve den Paus heeft voorgelegd. Z. H. heeft het met genoegen ontvangen. Men verzekert, dat het een meesterstuk is, en de provincien volkomen zal te vreden stellen. Van Rome zijn reeds 200 karabiniers naar onze stad getrokken, werwaarts ook de pauselijke regerings-leden en de politie zullen terug keeren. De graaf van *Osimo* zou tot prolefaat van deze provincie zijn benoemd.

De pauselijke regering heeft vast besloten 5000 Zwitsers in dienst te nemen, en reeds tot derzelver aanwerving 300,000 francs naar Milaan gezonden. Intusschen is de staatskas ledig, er zijn nieuwe belastingen op het geslagt en het zout ingevoerd.

D U I T S C H L A N D.

AKEN, den 30 April. Uit Brussel schrijft men ons van den 23 dezer het volgende: „De oorlog met Holland schijnt aan de meesten alhier onvermijdelijk, en het eenigst middel, om een einde aan de zaak te maken. Alhier wordt alles daartoe voorbereid; aan de vestingwerken der grenssteden is ijverig gewerkt geworden: dezelve zijn goed geproviandeerd, de arsenalen gevuld, en het leger uitgerust en goed georganiseerd. De Fransche generaal *Langermann*, sedert eenige dagen uit Parijs alhier aangekomen, heeft gisteren een gehoor bij den Koning (prins *Leopold*) gehad, en is alhier aangesteld om ons leger aan te voeren. In den poolschen oorlog heeft hij dapper bij *Ostrolenka* gestreden en zich bij de inneming van *Tykotcy* onderscheiden, (doch daarna is hij door de Russen geheel verslagen en ter naauwernood ontkomen,) zoo dat hij veel vertrouwen bij het belgische leger zal genieten; (?) ook worden nog vele andere poolsche officieren bij het leger ingelijfd.

„In het kabinet houdt men zich ernstig bezig met het benoemen der gezanten; de minister *de Meulenaere* zou zich zelve tot ambassadeur te Berlijn hebben doen benoemen. Met den heer *Duval de Beaulieu* is men niet zeer tevreden, omdat hij Berlijn, uit vrees voor de cholera, te spoedig heeft verlaten. (Hij werd niet als ambassadeur erkend, en aangezegd, naar zijn vrije België terug te keeren.) De senateur van *Loz* zal als ambassadeur naar Weenen vertrekken.

E N G E L A N D.

LONDEN, den 29 April. De graaf *Orloff* maakt zich tot zijn vertrek gereed. Men verneemt, dat zoodra de ratificatie zullen zijn uitgewisseld, (die van Rusland wordt alhier verwacht), er dadelijk nieuwe onderhandelingen over een traktaat tusschen Holland en België zullen worden geopend, waarbij het verdrag van 15 Nov. belangrijke wijzigingen zal ondergaan.

Gisteren waren alhier 10 personen door de cholera aangetast en zijn er 2 overleden. Terwijl de cholera in Engeland vermindert, begint zij in Ierland meer te woeden. In Dublin, Cork en andere plaatsen waren vele cholera-ziekten.

Men leest het volgende in een dagblad van New-York, van het vorige jaar: „Voor bijna twaalf jaren werd de equipage van het Fransche fregat *l'Aréthuse*, hetwelk het anker voor Annapolis had geworpen, door de cholera aangetast. Het volgende geneesmiddel werd met het beste gevolg aangewend: Rijst-water, met veel suiker en een weinig *laudanum*, met groote hoeveelheid gedronken. Van de 140 zieke personen, stierf slechts één enkele.”

De zeemagt van don *Pedro* houdt het eiland *Madera* nauw geblokkeerd. Dat eiland schijnt zich te willen verdedigen. Intusschen was het eilandje *Porto Santo* reeds door den admiraal *Sartorius* bemagtigd, die de zeemagt van don *Pedro* aanvoert, en dat eilandje als eene stapelplaats benoemd heeft. Men denkt, dat hij weldra een aanval op *Madera* zal ondernemen; hij heeft in het geheim gemeenschap met bewoners van dat eiland, die hem waarschijnlijk behulpzaam zullen zijn in het veroveren van hetzelfde.

Uit Algiers schrijft men, dat de Spaansche generaal *Palarera* aldaar eene expeditie van Spaansche uitgewekenen bijeenbrengt, om den admiraal *Sartorius* in het bemagtigen van *Madera* te ondersteunen.

F R A N K R I J K.

PARIS, den 30 April. De heer *de Rigny* heeft gisteren een rapport uit Toulon en Marseille nopens den toestand der marine ingezonden. Ten gevolge dier depêches is er per telegraaf aan de maritime prefekten van Nantes en Brest order gezonden om de in die havens aanwezige schepen naar Toulon te doen vertrekken. Dezen ochtend is van de Britsche ambassade een courier naar Londen geëxpedieerd. Men maakt de opmerking dat sints de terugkomst van lord *Granville* te Parijs eene veel grootere drukte in het afzenden van depêches aan de ambassade heerscht. De heden morgen afgezonden depêche bragt het bericht over, dat de toestand van den heer *Périer* nieuwe zorg wekte. Gisteren zijn eenige geneesheeren vergaderd geweest, en hebben verklaard, dat hoewel de cholera niet meer zulke hevige verwoestingen in de hoofdstad aanrigt, zij echter beducht waren dat die plaag tot op het eind van den zomer daar zou blijven bestaan. Een in dezen zin opgesteld rapport is aan den minister van binnenlandsche zaken gezonden.

De *Moniteur* van gisteren behelst thans den korten brief zelve, bij welchen onze gezant te Petersburg de Russische ratificatie aankondigt; deze brief is van den volgende inhoud:

De Hertog van Treviso aan den Heer Minister van buitenlandse zaken.

„De Keizer van Rusland heeft het traktaat van den 15 November geratificeerd: de ratificatie vertrekt overmorgen naar Londen.

Petersburg, den 16 April 1832. „Inmiddels drijven de oppositie-bladen openbaar den spot met het gewigt, hetwelk de ministeriën aan de ratificatie hechten. De *National* zegt dat het eene nieuwe mistificatie is. Andere bladen, die de zaak uit een ernstiger oogpunt beschouwen, willen dat Rusland voor die bewilliging punten bedongen heeft, welke het voor zich zelve van belang beschouwt. Wat er ook van zij, de gebeurtenis heeft eenige beweging bij het diplomatieke ligchaam veroorzaakt. Eergisteren avond, ten 8 ure, hebben de Russische en Oostenrijksche ambassadeurs zich naar den ambassadeur van Engeland be-
ten 4 ure, heeft lord *Granville* eene depêche aan zijne regering afgezonden. (De *Messenger* ontkent, ondertusschen, zelfs de aanwezigheid van lord *Granville* te Parijs, en aan de laatste discussien over de hervormings-bill deel te nemen.)

Het cholera-bulletin van gisteren vermeldt 166 sterfgevallen, en merkt aan dat dit 16 minder is dan den vorigen dag. Tevens worden zeer gunstige berichten gegeven omtrent den toestand van den minister *d'Argout*, over welchen men den vorigen dag vrij ongerust was. Dien zelfden dag behelsden de opgaven betrekkelijk den heer *Périer*, dat hij, gelijk zijne familie het scheen te wenschen, naar zijn bijzonden hôtel vervoerd weder zal kunnen opvatten, wordt aan zijn herstel nog zeer veel staatkundig gewigt gehecht, zoo dat de geringste bijzonderheid, tot het uitzigt daarop betrekkelijk, inkomende anecdote. De *Messenger* verhaalt daaromtrent eene bijna kluchtig klin-
rier eene cotelet gegeten had; oogenblikkelijk rezen de fondsen een kwart. Men deed onderzoek en vernam dat de cotelet wel gegeten was, doch door den heer *d'Ar-*
gout; terstond daalden de fondsen weder.

De staat van het ministerie, zoo als de jongste ordonnantie dien regelen, is het voorwerp van scherpe gispingen in de oppositie bladen. Zij merken aan dat de Koning nu zelf den post van eersten minister aanvaard heeft, en vragen wat er derhalve wordt van deszelfs constitutionele onverantwoordelijkheid. De onderscheidene deelen van het bestuur schijnen zich inmiddels te regelen; gisteren verzekerde men, dat er aan den naar Itale vertrokken heer *Thiers* een courier was nagezonden, om hem het departement van onderwijs op te dragen. De *Messenger* had een ministerie gewild met den hertog *Decazes* tot hoofd en de heeren *Claudel*, *Lamarque*, *Mauguin* en *Oudin-Barrot* tot leden; dit blad ijvert inzonderheid tegen allen invloed der doctrinalen, of voorstanders van eenen regerings-vorm; volgens den leest van de Engelschen geschoeid, op ons staats-bestuur.

Een ministerieel blad behelst het volgende: „Zie hier het uittreksel uit eenen brief van Madrid, die ons van eene echte hand gewordt: De in verband staande stappen, door den minister van Engeland en den zaakgelastigde van Frankrijk bij het Spaansche kabinet gedaan, hebben van dat kabinet de stellige verzekering verworven, dat Spanje in Portugal niet tusschentreden zal, en dat het jegens dat land dezelfde onzijdigheid in acht zal nemen als Frankrijk en Groot-Brittannië.

Van den 3 Mei. (Telegrafische depêche van Marseille, dd. 30 April.) „De Generaal kommanderende de 8ste militaire divisie aan den heer Minister van Oorlog: Heden morgen is het witte vaandel op de torenspits van St. Laurent geplaatst. In de oude stad hebben zich talrijke volkshoopen gevormd. Zij rekenden op de aankomst van den graaf *de Bourmont*. De nationale garde en de linietroepen zijn terstond onder de wapens getreden. Ik heb hen zoo even geinspecteerd en met veel geestdrift bezielt gevonden. Ik ben gerust. Drie kolonels, hoofden der Carlistische partij, zijn met de wapens in de vuist gearresteerd, aan de spits van een met het witte vaandel optrekkend detachement; het witte vaandel op den St. Lourens-toren is weggeslagen.

Telegrafische depêche, van Marseille dd. 30 April ten 11½ ure: De prefect der Monden van de Rhône aan den heer Minister van Binnenlandsche Zaken: De heden morgen aangelegde beweging is betwist. De driekleurvaan wappert, waar de muiters de witte vlag hadden opgestoken. Nasporingen worden gedaan ter ontdekking van dezulken, als welke men verdacht houdt, er de geheime drijvers van te zijn; alles is tot de orde teruggekeerd. Voor kopij conform: de administrateur der telegraaf-linien, geteekend *A. Foy*; medegedeeld op bevel van den minister van financiën, de commissaris der Beurs, geteekend *Baudesson de Richebourg*. Deze tweede depêche heeft zeer veel ongerustheid gebaad, want men merkte op dat de eerste niet het uur der afzending aangeeft, terwijl de tweede van 11½ ure is gemerkt, hetwelk wel zeer vroeg zijn zoude, om al de medegedeelde gebeurtenissen als toen reeds plaats gegrepen hebbende, en het oproer als toen reeds gedempt zijnde, aan te nemen. Die bedenking heeft doen vermoeden dat de ten twee ure aangeplakte tijding door het gouvernement ontvangen is, vóór de eerste depêche in den *Moniteur*, zoodat de tweede depêche wel verre van de algemeene ongerustheid te doen bedaren, dezelve nog grootelijks heeft vermeerderd.

De Parijsche politie schijnt ook sints eenige dagen eene Carlistische uitbarsting gevreesd te hebben. Aan die vrees is het toe te schrijven, dat plotseling is geweigerd geworden de kerk van St. Germain l'Auxerrois, tot het houden der godsdienstoefening te openen. Men schijnt gevreesd te hebben dat de Pastoor in die kerk het schandaal van 13 Febr. jl. hebbe willen herhalen. Sints eenige dagen werd er in de Hoofdstad een zweem van onrust opgemerkt. Men dacht wel, dat er nieuwe aanslagen broeiden, en zelfs had men eene waarschuwing bekomen, wegens hetgeen de Carlisten beproeven wilden, door middel van Proklamatie, welke zij verspreidden, en in welke zij de aankomst van den hertog *de Bourmont* in het Zuiden van Frankrijk berigten. Reeds gisteren avond zijn te Parijs eenige pogingen aangewend om het volk tot oproer op te hitsen, en zijn door de politie verscheiden dier roervinken gevat geworden. Zie hier wat gisteren avond ten 8 ure heeft plaats gehad. Ettelijke jonge lieden uit de arbeidende klasse, ten getale van ongeveer 150, hadden op een bepaald sein zich verzameld in de straat Aubry le Boucher; zij trokken op, arm in arm, onder het zingen van den *Marseillaischen marsch* en *la Parisienne*, en schreeuwende *live de Republiek! weg met Louis Philippe!* enz.; zoo trokken zij voort naar de St. Jansmarkt, alwaar eene politie-brigade, de St. Anthonystraat uitkomende, een dier jonge lieden gevangen nam, hetwelk eene hevige kloppartij met over en weder gegeven en ontvangen stotslagen ten gevolge had; een pistoolschot werd gelost, en de dader van dit feit oogenblikkelijk door den, intusschen er op toegekomen politie-commissaris gevat; in het, kort daarna weder heviger geworden rumoer, ontsnapte hij echter uit de handen der burgerwachters aan wien de Commissaris hem had overgegeven, en verloor zich in het gedrang. Intusschen is men geslaagd in een zeker aantal lieden te arresteren, die, zeiden zij, zich naar de Tuilleries wilden begeven om den Koning naar hunne manier een verjarrings-kompliment te gaan maken, en meer dergelijke oproerige uitdrukkingen bezigden. Dezen morgen voorspelt nog niets dat de orde in Parijs heden zal verstoord worden; het boven omschreven voorval is ook afgezonderd op zich zelve gebleven, en heeft weinig of geen indruk op het publiek gemaakt. Intusschen weten wij dat geheel de militaire bezetting bevel heeft, om zich gereed te houden op het eerste alarm, hetwelk ook de tamboers der nationale garde order hebben op het eerste signaal te slaan.

N E D E R L A N D E N.

's GRAVENHAGE, den 2 Mei. Z. K. H. Prins *Frederik* is heden alhier teruggekomen, na den Helder in oogenschouw te hebben genomen.

De eerste kamer heeft gisteren hare werkzaamheden hervat, en de ontwerpen van wet behandeld, houdende belasting op de zeep, en verleening van vrijstelling van accijns op den azijn. Aan de tweede kamer zijn nog onderworpen de navolgende ontwerpen, als: I. Dat, tot invoering van een accijns op den turf; II. Dat, houdende een accijns op de steenkolen (welke twee ontwerpen het eerst in beraadslaging schijnen te zullen worden gebragt); III. Dat, bevattende sommige wijzigingen in de bestaande wegeving nopens de regten van registratie, overschrijving, zegel en successie; IV. Dat, tot verbetering van het patentregt (waaromtrent men de antwoorden der regering, op de tegen hetzelfde geopperde bedenkingen, te gemoet ziet); V. Dat, houdende vaststelling van het tarief der regten, welke zullen geheven worden bij in-, uit- en doorvoer van alle goederen, waren en koopmanschappen; VI. Dat, nopens eene algemeene wet over de heffing van regten van in-, uit en doorvoer en van de accijnsen; VII. Dat, houdende eene belasting onder de benaming van tonnegeld, voor het rijk inkomende of uitgaande zeeschepen (welke drie laatste ontwerpen nog in de afdelingen moeten worden onderzocht), en VIII. De negentien ontwerpen van wet, houdende wijzigingen in het eerste boek van het burgerlijk wetboek, waarvan vier naar de bedenkingen van de afdelingen der tweede kamer zijn gewijzigd, terwijl men omtrent de geopperde bedenkingen op de vijftien overige de antwoorden der regering is wachtende. Behalve deze bedenkingen op de ontwerpen, waarmede de kamer zich zal bezig moeten houden, zullen haar, naar men verzekert, nog worden aangeboden: I. Een ontwerp eener nieuwe algemeene wet omtrent de personele belasting; II. Dat, tot vaststelling van een accijns op het gemaal, en III. Dat, tot bepaling der te heffen regten op buitenlandse producten. Deze ontwerpen zijn bij den raad van state reeds onderzocht of bij denzelfden nog in overweging.

Verscheidene dames van rang, door oude relatien of plaatsen die zij aan het hof bekleedden, aan het Koninklijk geslacht verknocht en die tot heden alhier gebleven waren, zijn dezer dagen in België teruggekeerd. Onder dezelve noemt men mej. *Pauline d'Oultremont*, staatsdame der Koningin, en mevrouw van der Fosse.

Het laatste nummer van de Nederlandsche Gedachten deelt het volgende artikel mede: De zorg waar mede het Fransche gouvernement den gevaarlijken toestand van den heer *Périer*, zoo lang mogelijk verbloemt, is mede een blijk, dat hij als lijn onmisbaar aangemerkt wordt.

De lof van bekwaamheid, moed, volharding en onbulgzamen wil kan aan den staatsman niet worden ontzegd, die, nadat hij uit de reeds bijna magtelooze hand van het ministerie *Lafitte* de teugels overgenomen had, *le parti du mouvement* bedwong, in Frankrijk eene soort van orde, in Europa eene soort van vrede behield.

Vrees voor erger en het egoïsme zijn voor hem twee magtige bondgenooten geweest. In Frankrijk wil men nog wel revolutien, maar, nu vooral, zóó dat men er geen schade bij lijdt. Er is minder politieke dweepzucht, meer politieke berekening en huichelarij. Onder *Lodewijk XVI* zou *Casimir Périer*, evenmin al *Necker*, of *Mirabeau*, of *Danouric*, den loop der revolutie één maand hebben gestuit.

De royalisten en de ultra-liberalen hebben, in de tegenwoordige omstandigheden, weinig kans. Waarschijnlijk is de voortdurend van het *juste milieu*, onder den openlijken of meer verborgen invloed van *Decazes* en *Talleyrand*. Hunne Staatskunde, welke

derschraging der wankelende *quasilegitimitéit*. Doch hoe lang zullen de Franschen een stelsel verduren dat op exceptionele wetten en tijfranneke maatregelen rust? Dit kan niet ligt worden bepaald. De vrijheidlievende Franschen hebben in de laatste vijftig jaren zeer veel geduld! Daar is met geene genoegzame zekerheid eene berekening te maken of het tegenwoordige Gouvernement al dan niet spoedig zal plaats maken voor eene anarchie, waaruit een nieuw en erger despotismus oprijzen moet. Van *vrijheid* make men geen gewag. Er was vrijheid bij de Grieken en Romeinen, toen men eerbied voor de Goden, en dus, bij al de verduistering der Heidensche wereld, nog een lichtstraal behield. Er is vrijheid in het Christelijk Europa geweest, naarmate de Evangelieprediking zuiverder en krachtiger was. Maar in landen waar ongelooft en bijgeloof heerscht, ziet men het woeden van den opstand afwisselen met het kruipen der slavernij: de vrijheid zou er vruchteloos worden gezocht.

Rusland ratificeert. Sommigen hechten aan die ratificatie te veel, maar anderen, dunkt ons, te weinig belang. De redeneringen van verscheidene Fransche dagbladen, zoo als *la Quotidienne* en *le National*, drukken blijkbaar meer den wensch dan de overtuiging der redacties uit. Het is duidelijk dat het stelsel van *vrede ten koste van regt*, zich consolideert en dat de Keizer van Rusland, daar ook hij de ware beginselen mist, tot elken maatregel, die uit dit stelsel voortvloeijen mogt, gedwongen en schoorvoetend misschien, maar ten laatste toch ook toetreden zal.

AMSTERDAM den 4 Mei. De lijfplegtigheid der ter aarde bestelling van den heldhaftigen *van Speyk*, hoewel het in den ochtend van heden heerschend regenachtig weder zulks niet deed hopen, gedurende het verdere van den dag door eene fraaie luchtgesteldheid begunstigd geworden. Gelijkt was aangekondigd, is de lijflijst omstreeks 11 ure van 's Rijks Werf afgevaardigd, in eene geheel zwart beschilderde sloep, die door nagenoeg 30 in wit gewaad gekleede, met roode sjerpen en zwart fluweelen mutsen met zilveren platen versierde, aan den arm een rouwfloers dragende, roeijers bemand was.

Deze boot werd voorafgegaan door de sloep waarop de groote geheel uit zijde vervaardigde, vlag zich bevond, in welker middenbaan met groote vergulde letteren dit opschrift prijkte:

„Het dankbaar Vaderland aan J. C. J. van SPEYK.

Op de lijfsloep volgde de Konings-sloep, die, door hare buitengewoon rijke pracht niet weinig afstak bij de doosche uit van die in welke zich het lijf bevond. Vier andere sloepen volgden daarop.

Van het kofschip in het Dok liggende, verhiel zich bij het vertrek des lijfs eene treffende treurmuziek, ook werden er van Zr. Ms. schepen van oorlog, als ook van andere koopvaardij-schepen, salvo's gelost. Onbeschrijfelijk was langs de kaden de toevloed der menschen, die in eene aandoenlijke en eerbiedige stilte dezen plegtstatigen watertogt aanschouwden; waarvan de treffende aanblik nog verhoogd werd doordien de roeijers der onderscheidene sloepen hunne riemen allen, met de *van Speyk* klieven, dat is, half rood en half zwart hadden.

Omstreeks 12 ure arriveerde het lijf aan de Nieuwe Stads-Herberg. Eene kompagnie der schutterij begroette hetzelfde met een geweer-salvo. Dadelijk bij de aankomst stelde de trein zich in beweging.

Voor het Burger Weeshuis is de baar met het lijf plechtig nedergezet, en hebben de gezamenlijke Weezen ter eere van hunnen voormaligen broeder gezongen. Alle vaartuigen, publieke gebouwen en particuliere woonhuizen, langs al de grachten en straten waar de trein voorbij trok, waren door nationale met floers omhangene vlaggen versierd.

Ten 4 voor drie ure kwam de lijfstoet in de Kerk aan; de trein nam terstond den weg achter om het Koor, voorbij de Tombe van *M. Ad. de Ruyter*, onder hervatting van de schoone treurmuziek, die den geheelen optogt had begeleid, vervolgens voortgaande langs de overige praalgraven van *Bentink*, *van Galen*, *Kingsbergen* tot onder de Katafalk, alwaar het lijf met eerbiedige stilte werd nedergezet, en dus voor de nog bedekte nieuwe Tombe van den vereeuwigen *van Speyk*.

De heer Burgemeester betrad nu het spreekgestoelte en hield eene toepasselijke aanspraak, waarin Zijn Ed. Achtb. de lorgevallen van *van Speyk* van zijne geboorte af, kortelijc aanstipte, vervolgens het verhevene zijner Daad schetste, waardoor hij zich een gegrond regt had verworven op de dankbaarheid der Natie in het algemeen en van Amsterdam zijne geboortestad in het bijzonder.

Die dankbaarheid was dan ook de drijfveer geweest tot het stichten van het Praalgraf, hetwelk nu voor het oog der aanschouwers zoude ontbloot worden.

Terstond na deze ontblooting werd een *solo-kwartet* gezongen.

De heer Burgemeester hervatte nu zijne rede, en sloot dezelve met een treffend gebed. De heer Schout-bij-Nacht *Lantsheer* hield hierop eene korte aanspraak, waarbij hij het eerblazen plechtig overreikte.

De plegtigheid werd besloten met het spelen der volksliederen door de muziek der schutterij, terwijl de groote scharen der toegevloede aanschouwers zich drong om het praalgraf van naderbij te bezichtigen.

Het geheele lijfkeest is gekenmerkt geworden door eene ongestoorde kalmte en orde.

Van den 5den. Heden voormiddag ten 9 ure bevonden zich in de IJ-gracht, voor de Peperstraat, de *Zaandammer Stoomboot*, de *Raderboot* en twee *Buiklooter Veerscheepen*, welke bestemd waren tot het overvoeren naar den Dijk van gewapende schutters en genoodigden met *witte Kaartjes*, en die ook geregeld heen en weder voeren.

Ten 11½ ure is de korvet *van Speyk*, gesleept door de *Raderboot*, waarin zich het korps Muzikanten en Hoornblazers der Schutterij bevonden, tot aan de Doksluis, als wanneer hij losgelaten is.

Op het schip *van Speyk* bevonden zich Prins *Adelbert* van Pruissen en Prins *Frederik* der Nederlanden, benevens de drie zonen van Z. K. H. den Prins van Oranje, en eene aanzienlijke vrouwenschaar en verdere genoodigden.

De kanonneerboot en vele partikuliere vaartuigen, alsmede de plaisierjagten van de havens, (welke door de liefhebbers van zeilen, daartoe van hunne gewone ligplaatsen uitgehaald en op het IJ geplaatst waren) hebben door kanonschoten gesaludeerd, en op al de schepen prijkte Nederlands vlag.

Van het vertrek der oude ligplaats van de korvet tot op die voor de sluis, stonden 's Konings sloeproefers, in montering op de onderste ra, terwijl op de twee bovenste ra'n zich matrozen enz. der kanonneerboot en andere vaartuigen zich bevonden.

Toen de korvet door de sluis was, heeft dezelve de vergaderde menigte met kanonschoten gesaludeerd.

De goede orde is geen oogenblik gestoord geworden.

Uit Brussel schrijft men, van den 30 April, het volgende:

„Alhier is eene telegrafische dépêche uit Parijs aangebragt, berigtende, dat Keizer *Nicolaas* den 18 April de ratificatie van Petersburg heeft gezonden, en spoedig in Londen werd verwacht.

„Gisteren namiddag heeft de brigantijn *het Congres* het geschut geprobeerd. Dit vaartuig ligt bij den ingang van de Groene Laan, en zal naar Rupelmonde vertrekken. De 2 brigantijnen, welke in het bassin liggen, maken zich gereed om naar Ruppel te stevenen. (De Belgische vloot vereenigt zich; wellicht zal van de *Wesker* het opperbevel over dezelve aanvaarden; de zeevoogd bevindt zich te Antwerpen.)

„Eene kompagnie sapeurs is van Mechelen naar Antwerpen vertrokken, om de vestingwerken te voltoojnen.

„In het kanton Renaix en andere streken van België houden zich valsche munters op. De politie is werkzaam om dezelve op te sporen.”

Uit Luxemburg meldt men van den 28 April:

„De Belgen gaan voort personen te arresteren en dus hunne geweldadigheden voort te zetten. Te Grevenmachern hebben zij den heer *A. Dietz*, uit de tabaks fabriek van den heer *Pescatore*, gevangen weg gevoerd, zonder dat men de redenen daarvan weet. De Belgen beginnen even te handelen als in October 1830, toen zij in den nacht van den 24 op den 25 October den burgemeester van Hoboken, den heer *Caron*, van zijn bed haalden en hem even als eenige andere personen wegvoerden.”

Den 27sten zijn vijf personen, waaronder twee priesters, namelijk de weloerwaarde heeren *de Hellande* en *Betzdorff*, alsmede de heer *Feller*, burgemeester van Hoilerich, gevangelijc uit het Luxemburgsche te Namen binnengebragt, als onder vermoeden staande van deel genomen te hebben aan de onderneming des barons *Tornaco*.

BUITENLANDSCHE SCHEEPVAART TE HARLINGEN.

Binnengekomen: Den 29 April het kofschip *Jacoba*, kapt. H. Grimminga, met Zout van Liverpool. — Den 30 dito het kofschip *de Jonge Jan*, kapt. Jan E. Bart, met Hout van Noorwegen. — Den 1 Mei het kofschip *de Jonge Dirk*, kapt. H. E. Vos, met Zout van Liverpool. — Den 4 dito het smakschip *Alida*, kapt. H. B. Drok, met Hout van Noorwegen. — Den 5 dito het schoneerschip *the Northam*, kapt. D. Charrosin, met Ballast van Londen; de kofschepen *Gerberdina*, kapt. K. D. de Groot; *Antje*, kapt. D. C. de Groot, beide met Hout van Noorwegen.

Uitgegaat: Den 29 April het schoneerschip *the Friends*, kapt. Wm. Muggeridge, met Boter naar Londen; het tjakschip *de Fr. Elzele*, kapt. J. J. Jasko, met Dakpannen naar Hamburg. — Den 30 dito het smakschip *Jantina*, kapt. K. E. Vos, met Ballast naar Noorwegen. — Den 2 Mei het brikship *Habet Asker*, kapt. C. H. gensen, met Ballast naar Noorwegen; het tjakschip *de Fr. Jacoba*, kapt. H. Rieken, met Beenderen naar Hall. — Den 5 dito de kofschepen *Revelation*, kapt. J. H. Stevenburg; *de Fr. Sophia*, kapt. H. L. Kok, beide met Ballast op arontuur.

IETS OVER HET OP DEN 15 APRIL 1832, BIJ ZWARTTEHAAN, ONDER SINT JACOBI PAROCHE, GEVANGEN ZEEDIER.

Het Zeedier nabij de Friesche kust gevangen, heeft eene zeer groote menigte nieuwsgierigen tot zich getrokken, wier oogen zich in het grootsche en schoone van dit voortbrengsel der natuur verlustigden, doch wier reukzenuwen veelal te onaangenaam werden aangedaan, dan dat zij een naauwkeurig onderzoek zouden ondernomen hebben. Het zal dan velen en vooral hun, die het dier niet zagen, niet onaangenaam zijn hier iets over hetzelfde te kunnen lezen; ten minsten ben ik overtuigd aan sommiger verlangen te voldoen door mijn onderzoek, voor zoo verre dit hier past, mede te deelen. Ik ben tot deze mededeeling te gereeder overgegaan, omdat er over geen gaderie meer verduidelijkt en onvoelbare beschrijvingen bestaan, dan over zeeuieren, die men zoo dikwijls *Zee monsters* en *Zee gedruchten* hoort noemen, even als of de Schepper hen niet geformeerd had met bepaalde vormen en hoedanigheden. Nog onlangs lezen wij in eene redevoering, die de wijsheid des Scheppers in de natuur voortbrengsels zou moeten betogen, van een zeedier in grootte de stad Leiden evenarende; en dat geschiedt was nog wel aan de geleerde wereld gerigt!... Dit mijn opstelletje is voor het algemeen en ik zal hier dus van zaken moeten gewagen, die ik als bekend kon stellen in een geschrift voor natuurkundigen; mijn hoofddoel is om onnaauwkeurige en overdrevene begrippen van het gevangen dier voor te komen of uit den weg te ruimen.

Men hoorde aan het strand onder de bezigtigers van het dier menigeen vragen doen, die duidelijk aantoonde, dat men een eigenlijc gezegde *visch* verwacht had; de een vroeg naar de schubben, een ander naar de kieuwen, een derde zocht naar ware vinnen, enz. Dit bleek nog meer, toen sommigen het ligchaam van vel en spek ontbloot zagen; men verwonderde zich toen *vleesch*, veel naar dat van paarden gelijken. de, en geen *visch* te aanschouwen. Voor hun, die in deze dwaling vervielen, moet hier allereerst aangereekend worden, dat ons dier tot de *zoogdieren* behoort en dat slechts deszelfs vorm en verblijf in het water eenige overeenkomst met de gewone visschen aanduiden. Dat men te vergeefs schubben, kieuwen en ware vinnen zocht toont reeds het verschil aan; dat de huid leerachtig is, longen aanwezig zijn voor de ademhaling en ledematen waarin men inwendig de geleidingen van arm en hand vindt, bevestigt het gezegde, zoo als weldra nog nader blijken zal. En wat meer afdoet het dier baart jongen en zoogt dezelve, hetgeen nimmer bij een gewone visch is of zal worden waargenomen.

Om het groot getal reeds bekende zoogdieren beter te kunnen onderscheiden en leeren kennen, heeft men hen in zekere groepen verdeeld, die in eenige algemeene karaktertrekken met elkaar overeenkomen. Deze grootere groepen worden *Orden* genaamd en het wordt den onsterflijken LINNAEUS als eene verdienste aangerekend, dat hij bij de zoogdieren eene orde voegde, waarin ook ons dier te huis behoort. Welk stelsel men volge, deze groep is altoos de laatste van de rij en voert den naam van die der *Walvischaardigen* of zoo als anderen beter vinden *Walvischsoortigen* (*Cetacea*). Niets is duidelijker, dan dat het gevangen dier tot dezelve behoort, zoo als ik nu zal aantoonen. — Zij hebben geene achterste ledematen, maar hun ligchaam achterwaarts kegelvormig toeloope, verbreedt op het einde in eene horizontale, pezig-kraakbeeninge staartvin. Een ieder is het in het oog gevallen dat dit plaats greep en kan daarin ook het onderscheid met de visschen opgemerkt hebben, wier staart immer loodlijnig (verticaal) geplaatst is. Die rigting van de staart bij de walvischaardigen is daarom te opmerkenwaardiger, omdat zij ons op het spoor geleidt van den waren aard van dat ligchaamsdeel, namelijk, dat het waarschijnlijk zoo achterlijc mogelijk geplaatste en in den vorm van zijvleugels aan de staart verbondene ledematen zijn. Het is echter hier de plaats niet de gronden voor dit gevoelen uit een te zetten: alleen zij hier opgemerkt, dat bij de walvischaardigen de zoogenaamde staart een krachtig bewegingsmiddel is, terwijl zij bij de visschen meer tot regeling van de beweging, als een roer, schijnt te dienen. — Beschouw men de dieren dezer groep uitwendig, dan is er geen scheidsel tusschen hoofd en tronk, maar beiden gaan onvoelig in elkaar over, en alleen bij de ontleding blijkt het dat zij wezenlijk een, hoewel zeer korten hals bezitten, die uit zeven wervels bestaat. Ook dit karaktermerk vertoont het dier bij Zwartehaan, en naderhand bij de ontleding alhier. Wij mogen in deze inrigting weder een verschil met de gewone visschen opmerken, daar deze volstrekt geen hals bezitten, maar hunne borstholte als het ware onder het achterste gedeelte des hoofds verborgen ligt; — men bedenke hierbij slechts dat de kieuwen dezelfde werktuigen zijn als de longen, en men zal het gezegde beter verstaan. — De voorste ledematen vertoonden zich als breede, platte schijven, waaraan men geene geleidingen, gelijk die van andere zoogdieren, kon gewaar worden en daarom vinnen genaamd worden. Ook dit is aan alle walvischaardigen eigen. Te onregte evenwel zou men meenen, dat die ledematen volkomen met vischvinnen overeenkomen, want bij de ontleding ziet men, dat er niet alleen een schouderblad voorhanden is, maar (en dit doet meer af) de beenderen van opper- en beneden-arm, van voor- en nahan en van de vingers. Eerstgenoemden zijn kort en dik, de overigen zeer plat, makende met een bandachtig weefsel en de dikke huid een stevig geheel uit, volkomen geschikt om het dier in het water te bewegen, doch even ongeschikt om te grijpen of te klauwen. Daarom ontbreken aan deze ledematen ook alle sporen van nagels; welk gemis in een voortreffelijk verband staat met de afwezigheid van haren op de gansche oppervlakte des ligchaams. Daar nu deze deelen geenszins ware vinnen zijn, en toch kwalijk den naam van pooten kunnen dragen zal ik ze *Vlaaren* noemen. Ik doe dit in navolging van de walvischvaarders, die, zoo ik den kommandeur HOKSTRA wel verstaan heb, *vlaaren* zeggen. Of ik nu wel doe met „*Vlaaren*” te schrijven, mogen taalkundigen beslissen; ik heb er geene andere auctoriteit voor, dan ANDERSON, *Beschrijving van Tsaland*, enz. (Amst. 1756, 4to) bl. 195, waar men leest: „Zij (de Walrussen) hebben vier pooten of (zo onze zeelieden dezelve ter onderscheiding noemen) *Vlaaren*” en in de noot n: „Vleugelen, van het Saxis woord „*Flaera*, waarvan het *Diminutivum* Vlerken bij de Hollanders gebruikelijk is, en vleugelen van vogelen beteekent.” De natuurkundigen werpen mij waarschijnlijk tegen, dat er groot onderscheid is tusschen de ledematen der Walrussen en der Walvischaardigen, en derhalve het woord voor beiden gelijkelijc niet voegt. Ik gevoel dit zelf, maar zou wenschen dat men *Vlaaren* als kunstuitdrukking of term aannam voor laatstgenoemden, en voor de Walrussen, even als bij de Zeehonden, enz., *Zwempooten* bezigde. Doch laat ik niet afdwalen. — De geheele inrigting van het ligchaam toont ons aan, dat het dier bestemd is om aanhoudend in het water te verkeeren, kunnende het zich zelfs niet slepende op het strand bewegen zoo als de Robben en dergelijken doen. Bewezen ons de vorige karaktertrekken, dat ons dier tot de Walvischaardigen behoort, deze laatste eigenschap is het eerste merkteken, dat hetzelfde tot de ware *Walvischaardigen* en niet tot de *Kruidentenden* (*Cetacea herbivora*) behoort, waaronder men de zoogenaamde *Zeeoesen*, *Baardmannetjes* en dergelijken telt. Laat ons dus nu zien op welke gronden dit gevoelen rust.

(Het vervolg in het volgend No.)

DE FRANSCHEN.

„Ik ben republikein van natuur, monarchaal uit overtuiging, voorstander „der Bourbons uit een begrip van eer; ik zou, had ik de wettige monarchie niet kunnen behouden, mij veel gemakkelijker naar eene volksregering, dan naar de bastard-monarchie geschikt hebben, daar ik „weet met wien gewettigd.”

Deze getuigenis legt de Heer de Chateaubriand van zich zelven af in zijn onlangs te Amsterdam bij J. C. van Kesteren vertaald uitgekomen Werkje: *Over het nieuwe voorstel betrekkelijk de verbanning van Karel X en zijne familie of gevolg op mijn geschrift: over de Herstelling en de verkiezlijke Monarchie*.

Deze getuigenis van eenen man, die genoeg onafhankelijkheid van bestaan, als mede vrijmoedigheid, (of hoe zal ik het noemen; fransk schrijvende zou ik zeggen *hardiesse*), gelijk ook opregtheid genoeg bezit, om ons de zuivere waarheid te willen zeggen. Willen wij dus de Franschen in hun, nimmer door hen verloochend, dat is *Nationaal* Karakter leeren kennen en de aanleidende oorzaken van de thans, bijna allerwege heerschende misnoegdigheden, woelingen en oproerigheden onder de Volken gadeslaan, dan hebben wij slechts bovenstaande woorden orderling, en in vergeelijking met andere uitdrukkingen van denzelfden Schrijver in andere Werkjes van hem, te beschouwen. Hij is, zegt hij, *monarchaal uit overtuiging*, maar door welke redenen, het zij van eenen staatkundigen of godsdienstigen aard, die overtuiging in hem ontstaan zij, zegt hij niet en dit moeten wij dus, om den man niet te bezwaren of te veel verderen, ongemerkt laten voorbij gaan. Maar hij zegt *voorstander* te zijn der *Bourbons uit een begrip van eer*. Dat wil zeggen: „Ik ben met Lodewijk XVIII en Karel X en deszelfs familie geëmigreed geweest. — Dat strekte ons tot eer. — Die eer werp ik weg, wanneer ik niet langer voorstander van de Bourbons, die eens *émigranten* waren, ben.” Want waarom de andere tak der Bourbons, waaruit de te-

... Lodewijk XIII, afkomstig is, zoo veel minder waardig voor den jongsten telg van Lodewijk XIII, afkomstig is, zoo veel minder waardig voor den troon is, dan de vroeger geregeerd hebbende, maar nu verdrevene tak, weet ik noch iemand te zeggen. Evenwel is Chateaubriand tegen dezen tak zoo vooringenomen, dat hij de regering van Lodewijk Philip niet minder, dan eene *bastard-monarchie* gelieft te noemen. Of de man gronden voor deze denkwijze hebbe? Och lezer: wij hebben het u reeds zoo even doen gevoelen, maar misschien gaat het u, zoo als mij; wij bezitten dat *fransch gevoel* niet. Het is de eer! Ja zucht naar *valschen roem* gromt gij mij toe. Stil! stil! Ik wil thans met u niet disputeren, maar u doen beseffen, *wat men voor heeft, als men een Fransman ziet*, volgens de bekentenis van Chateaubriand, die een echte teelt van dat volkje is. Hij is, zegt hij, een *republiek van natuur*. Wilds ik nu mijne taalgeleerdheid en mijne geloofsbelijdenis uitkramen, ik zou u over deze uitdrukking nog al eenige oogenblikken kunnen bezig houden, misschien ook vervelen: *dus kort*, en mogt gij er dan bij zeggen: *en ook goed*. Van natuur, leerde men mij in de Katechizatie, wil zeggen: *van mijne Ouders of van hen overgeërfdde natuur*. Dat wil zeggen: *Chateaubriand is zoo als zijne Ouders, of zijne Natie, waarvan zij leden waren, steeds geweest zijn*. Die Ouders of Franschen stelden er nu de eer in, om overal den beest te spelen, bij gevolg wil Chateaubriand zeggen: *Dat hij van natuur de eerezucht bezit, om overal den gebraden haan zit te hangen*. Want hoe monarchaal hij dan ook uit overtuiging zijn moge, die overtuiging kan niet diep zitten en heeft slechts vezeltjes in de hartstogten, geene wortels in het hart geschoten, om dat hij zelf bekent, *dat hij zich veel gemakkelijker geschikt zou hebben naar eene volksregering* dan naar de tegenwoordige, door hem zoo zonderling beitelde *bastard-monarchie*. Wilt gij dan nu weten, waar die eer bij de Franschen schuilt, luistert dan goed toe. Want Chateaubriand verklaart in zijne *Reflexions politiques sur quelques écrits du jour et sur les intérêts de tous les Français* dit ding, naar zijne meening zoo goed, dat hij op het einde zijner bepaling, die zelfs door geschiedkundige daadzaken wordt opgehelderd, verzekert, *dat het geheele leger dus ook alle Franschen, die noch lezen noch schrijven kunnen, en wier getal Legio is, dit verstaat*. „Maar, zegt hij aldaar; wil men eene andere reden voor de onvermijdelijkheid der Landverlating? — Het is wel geene geschrevene wet, maar het gewoonte-regt der Franschen: De EER. Waar men deze eer ook moge plaatsen, te regt of te onregt, zij is verbindend. Om wel te beoordeelen, moet men zich in de plaats stellen van hem, die beoordeeld moet worden. Eenmaal aangenomen dat een edelman aan den Rijn moest gaan vechten, kon hij immers niet achterblijven? Maar bij wien was die EER erkend? — Door het ligchaam, door de orde, waartoe hij behoorde. — Maar die orde dwaalde — goed; maar zij bedroog zich, gelijk die oude Koning van Bohemen, die, schoon hij blind was, te Crécy eene lans wilde gaan breken, en er den dood vond. — Maar wie drong dien ouden blinden Koning om te vechten? — De EER: het geheele leger zal dit verstaan.” Dus zit de EER bij het leger en overal in het leger. Vragen wij dus: waarom dwong het leger de Spaansche Cortes, om de Constitutie te laten varen en Ferdinand VII tot absolut Koning te verheffen, en Karel X en zijne familie te verdrijven, om dat hij maar eventjes aan die Constitutie getornd had? Het geheele leger zegt: De EER! Waarom dwong het leger de Volken van Europa, om de Slavenketens van Napoleon te slepen en thans, zoo het daartoe de magt in handen had, om geene onderdanen te willen wezen? Het geheele leger heft in koor aan: De EER! Waarom ruit Guilleminot de Porte, midden in den Vrede, op tegen Rusland, eene met Frankrijk bevriende mogendheid? Het leger staat gereed, om, (wij zouden zeggen, op de eervergetendste wijze) uit te roepen: De EER! Waarom zendt men *revolutionaire* Soldaten naar de revolterende Legatien van den Paus, onder voorgeven, van dezelve weder te willen doen onderwerpen aan het gezag van Z. H.? Wij weten al, wat het leger zal zeggen. Waarom ontkeut de Fransche Ambassadeur met stijve kaken, dat hij tot het bespotten van 's Pausen ambtenaren in de Legatien geene orde heeft gegeven, terwijl de ontkenning nauwelijks gedaan is, of zij wordt gelogenstraft door de overgezondene instructien, die alle schijn van teerbied voor Z. H. met voeten treden? Wij zullen nu maar niet op het antwoord van het geheele leger wachten, maar nog eens vragen: Wie geeft aan woeste matrozen de vrijheid, om Carnevalse - Vermakelijkheden uitte oefenen bij de Kerken, ten tijde van de Godsdienst-oefening, in een land, waar de Geestelijke Oppreker tevens Wereldlijk Vorst is? Hieruit ziet men, dat de eer bij het leger en in dat leger overal is. Dat deze eer nu op het punt van de bajonet zit en de eerloosere, allerschandelijkste, gruwelijkste en ontzettendste dingen toelaat, laat zich gemakkelijk begrijpen, maar blijft ook stellig uit Chateaubriands gezegden. In zijn Werkje: *La Coalition et la France* draagt hij met ronde woorden het plan voor, *om van alle misnoegdheden, ten voordeele van Frankrijk gebruik te maken*: dat is met andere woorden tegen de Franschen gezegd: Gij allen weet, dat onze eer daarin bestaat, om ons overal en in alles te laten gelden. Rusten wij derhalven niet; stoken wij overal onvergenoegdheid en oproer aan. Dan is er wat te doen in de wereld. Dan krijgen wij nu en dan een goeden hap mede. Dan leeren zich alle Volken naar ons schikken. Dan wordt onze natie eene Wereldnatie. Dan is ons de onsterfelijkheid beschoren en de volgende geschiedenis zal louter het verhaal van de daden der alomtegenwoordige Fransche natie wezen.

Maart 1832.

G.

VERSCHEIDEN HEDEN.

Iemand, die beschuldigd was van diefstal, werd naar het geregt van Bowstreet te Londen gebragt, ten einde aldaar door den Magistraat te worden verhoord:

„Hoe leeft gij?” vraagt hem de regter.
„Niet slecht, mijnheer, ik eet gewoonlijk pudding en vleesch.”
„Gij verstaat mij niet. Ik vraag U op welke wijze gij U brood verschaft?”
„Mijn brood! wat duivel van den bakker.”
„Gij antwoordt niet op mijne vraag: Ik vraag U: *how do you do?* (deze woorden betekenen: *wat doet gij?* en *hoe bevindt gij U?* hoe vaart gij?)”
„Ik bevind mij uitmunten wel en hoe vaart mijnheer de regter?”
Wij hebben het vervolg van dit verhoor nog niet ontvangen.

WAAROM GAAT DE KLOK TE BAZEL ALTIJD EEN UUR VOOR?

Sommigen zeggen, ter gedachtenisse van een verraad, dat door het vooruitzetten der Stadsklok zou zijn verijdeld geworden. Anderen echter, dat deze gewoonte is ingevoerd geworden in of omtrent het jaar 1443. Toen was aldaar eene Kerkvergadering, welke zeventien jaren geduurd heeft. De Heilige Vaders sliepen 's morgens zoo lang, en zaten des middags zoo lang aan tafel, dat men zich eindelijk genoodzaakt zag, om hen op deze wijze ten aanzien van den tijd te misleiden, ten einde zij op de vastgestelde uren inderdaad mogten bijeen zijn.

BIJZONDERE MENSCHEN.

In den aanvang der 18de eeuw stierf te *Gütingen* zekere Schout, die vijf honderd ponden woog. In 1565, den 4 November, stierf te *Durlach* zekere Stadsschrijver, gewogen hebbende zes centenars. In 1724 stierf te *Lincoln* in *Engeland*, een Ossenhandaar, oud 29 jaren. Hij at dagelijks achttien pond rundvleesch, liet 7 kinderen na, was 6 voet 4 duim lang, 17 voeten in de rondte dik, en woog 580 ponden.

TIJROL.

Men kent dit land en zijne bewoners; vooral zal men zich den kloekmoedigen wederstand herinneren, dien het voor ettelijke jaren aan de wapenen van den overweldiger Napoleon geboden heeft, en de bij velen zoo bewonderde Tijroler-zangers, dien het Nederlandsch geld zoo aangenaam is. Het plagt den Duitschen Keizer het meeste boven alle zijne andere landen op te brengen. Daarom zeide Keizer MAXIMILIAAN I er van: *Tijrol is wel een hoerentkiel met groote grove ploijen, maar die houden iemand uitnemend warm*. — Zoo noemde zekere Minister van ons tegenwoordig Rijk voor eenige jaren, *Friesland*, zijne *Goudmijn*!

NOODIGE VERANDERING IN HET ONZE VADER.

Men verhaalt dat sommige Engelschen ten tijde van den beruchten OLIVIER CROMWEL, uit haat tegen de Koninklijke Regering, in het volmaakte gebed de woorden: *Uw Koninkrijk kome*, veranderden in: *Uwe Republiek kome*. Wij bevelen dit der aandacht van het *Journal de la Haie* aan; ten einde het ter kennis van de echte Fransche Liberalen gerake. Maar bidden die?

(*) Byna had ik Koning van Frankrijk geschreven; maar de spoorblijstere Franschen willen dit niet langer. Een Koning van is bestuurder van een Land, maar een Koning der is eigenlijk heer over menschen, die zijne slaven zijn, en dus met land en goed zijn eigendom zijn. Ziet zoo dom spreken zich menschen tegen, die eenen Koning hebben en toch geene onderdanen (sujets) willen heeten.

LUDWIGSEURG.

Dit Slot was eerst maar eene stalling voor vee en paarden en werd door een der Hertogen van *Wurtemberg* tot eene vorstelijke lustplaats ingerigt. In 1727 bevond er zich aan het Wurtembergsche Hof zekere Duitsch-Keizerlijke Staatsdienaar, dien men vroeg, hoe het gemelde Slot hem geviel? Niet zeer bleef maar ook niet ongeestig, verbaalde hij daarop, dat zijn landsman, KLAAS NAR, toen het dorp, waarin hij geboren was, te zijner eer door den Landsheer tot eene stad gemaakt was, alleen het hoofd liet hangen, terwijl een ieder zich er over verheugde, op den vroolijken maaltijd, ter viering dezer gebeurtenis aangerigt. Toen men hem naar de oorzaak zijner droefheid vroeg, antwoordde hij: het verdroot hem, dat, daar men voorheen gezegd had: dat is een schoon dorp, nu voortaan zeggen zou: dat is een morsig stadje.

RABBIJNEN-GELEERDHEID.

Volgens de Talmudisten zoude Adam, na den val, veel kleiner geworden zijn dan te voren, en echter nog 900 ellen lang geweest zijn. — Naar dertelver tabelen heeft zekere Fransch geleerde de trapswijze verandering in lengte dus berekend:

Adam.....	was lang 123 voet en 9 duim.		
Eva.....	118	—	94
Noach.....	103	—	
Abraham.....	28	—	3
Mozes.....	13	—	
Herkules, de Thebaan.....	10	—	14
Alexander.....	6	—	

NOG IETS.

Een Vader in een Weeshuis te Deventer, die aleer Koperslager was geweest, gaf een der Weesjongens op zekeren morgen een vervaarlijk pak slagen. Het was toen de gewoonte van het huis om 's middags na den eten een capittel uit den Bijbel te lezen, staande het ter keuze van den jongen, die las, welk capittel hij wilde; en daar de jongen, die zoo was afgerost, dienzelven middag zijn beurt had, sloeg hij in tegenwoordigheid van zijn vaderlijken beul op II Timotheus 4 vs. 14, en begon luid uittegalmen: „Alexander de Kopersmit heeft mij veel quaets betoont. De Heere vergelde hem na zijne werken.”

H.

St. JACOBI PAROCHIE, den 5 Mei 1832.

Heden deelden wij in het genoegen, om, begunstigd door eenen helderen hemel, en voorzien van vier Telescoopen, allen door den koopman T. F. Huisinga, alhier, vervaardigd, den voorbijgang van de planeet Mercurius over de Zon te aanschouwen. Allerduidelijkst en in bepaalden omtrek vertoonde zich dezelve aan onzen blik. Getroffen door de gedachte aan de eeuwige orde, die er, door de wijsheid en het alvermogen des grooten Formeers in den schakel der dingen heerscht, staarden wij het aan. Wij voelden ons opgetogen door de uitkomst van de naauwkeurige berekeningen der Astronomen, die de diepten der toekomst, voor zoo ver zij naar eeuwige en onveranderlijke natuurwetten zijn te peilen, met hunnen blik doordringen, en de tijd-punten, waarop merkwaardige verschijnselen zich zullen vertoonen, naauwkeurig weten te bepalen. En, verwonderd over het kunstvermogen van den vervaardiger, die zich zelve vormde, huldigen wij allen hem, als iemand dergenen, die door hunne daden bewijzen, wat een ernstige wil en eene standvastige volharding, in de aanwending der menschelijke talenten, in staat zijn uit te voeren.

Allen, die ooggetuigen waren, gaven hunne bijzondere tevredenheid te kennen over hetgene zij gezien hadden.

Eenige aanschouwers.

De Luitenant-Kolonel kommanderende het 2de bataillon der 2de afdeeling 1ste ban Friezen, ontvangende eene kist met zestig Ned. ponden Baaij Tabak, om uitgereikt te worden aan de uitgetrokken Schutters van Doniawarstal, betuigt namens dezelve aan de edelmoedige zenders, (eenige ingezetenen dier Grietenij) daarvoor den hartelijksten dank, even als voor de in Augustus des vorigen jaars ontvangene som van een honderd gulden, welke insgelijks, als de Tabak, volgens de intentie der zenders is gedistribueerd geworden.

De Luitenant-Kolonel voornoemd,

TJALLINGII, Pz.

In het kantonnement te Vechel,

den 27 April 1832.

De ondergeteekende door Z. M. den geëerbiedigden Koning, in plaats van den Heer Notaris F. J. DE BOER, benoemd zijnde tot Notaris in het kanton *Dronrijp*, residentie van dien naam, maakt bekend, dat hij in die betrekking aldaar reeds werkzaam is en de Protocollen en Acten van gemelden Notaris eerstdaags zal overnemen; hij neemt deze gelegenheid waar zich een ieder ten gunstigste aan te bevelen.

Dronrijp, den 8 Mei 1832.

P. TADEMA, Notaris.

Getrouwd:

HEERENVEEN,
den 6 Mei 1832.

L. G. GERRITSMA, en
J. VAN DER SLUIS.

Heden verlost van eene welgeschapene DOCHTER, G. STAM, geliefde Echtgenoot van

SNEEK, den 24 April 1832.

SNEEK, den 1 Mei 1832. Heden beviel door Gods goedheid zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, G. WILHELMIJ, hartelijk geliefde Echtgenoot van

G. VAN DER FEER.

Mijne geliefde Echtgenoot, E. J. M. MESS, beviel heden zeer voorspoedig van eene DOCHTER.

LEEWARDEN, den 2 Mei 1832.

A. BAKE.

HARLINGEN, den 4 Mei 1832. Na eene genoegelijke echtvereeniging van drie jaren en twee maanden overleed heden morgen circa zeven ure, tot mijne bitterste droefheid, na voorzien te zijn van de H. Sacramenten der R. C. Kerk, mijne teeder-geliefde Echtgenoot, MARIJKE JOH. PANNEBAKKER, in den jeugdigen ouderdom van een en dertig jaren en bijna negen maanden, mij nalatende twee Kinderen, welke te jong zijn om met mij, dit ons smartelijk verlies te betreuren.

T. R. SCHAAAP.

Heden avond omstreeks ten tien ure overleed, na eene korte ongesteldheid van slechts 2 dagen, mijn hartelijk geliefde Echtgenoot, JACOB JANS KEIKES, in leven Stads Majoor alhier, in den ouderdom van ruim 36 jaren, mij nalatende drie minderjarige Kinderen.

D. I. MEIJER,

IJlst, den 5 Mei 1832.

Wed. J. J. KEIKES.

Familie, Vrienden en Bekenden gelieven deze als bijzondere kennisgeving aan te nemen.

Prijzen der Granen te Leeuwarden, Vrijdag den 4 Mei 1832:

De In- en Uitlandsche Rogge en Tarwe: Rogge f 198 : 00 het Last. — Tarwe 10 : 58 de Mudde.

De Boter f 30 : 00.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, DEN 5 MEI 1832.

NEDERLANDEN.				SPANJE.			
Gehl.				Gehl.			
Werkel. Schuld...	24 pct.	42½	43½	42½	Amsterd. Perpetuel 5 pct.	49½	50 49½
Uitgestelde dito.....					Id. te Par. en Lond. 5 "		
Kansbiljetten.....	f	16½	16½	16½	Uitgestelde.....	5 "	
Amort. Sijndicaat 4½ pct.		70	70½	70½	Renten Perpetuel. 3 "		
	3½ "	56½	57½	57		POLEN.	
Domein Losrenten. 2½ "		82½	83½	83½	Loten.....	f	
Handel-Maatsch... 4½ "						OOSTERRIJK.	
Schaktilbiljetten.. 6 "		99	99½	99½	Weener-Bank....	5 pct.	
	100..	99	99½	99½	Dito	4 "	
	50..				Certificaten.....	2½ "	
Oorlogs-Lasten... 5 pct.		89	89½	89½	Metallick	5 "	84½ 85 84½
Leening 1831.....	6 "	93½	94½	94	Dito te Lond.gen. 5 "		
Nieuwe Leening.. 5 "		79½	80	79½	Dito	2½ "	
Reversalen.....					Bank-Actien.....	3 "	
					Aand. f100 bij Roth.		
					Dito -250 dito....	4 "	
FRANKRIJK.				RUSSLAND.			
Inscr. op 't Grootb. 3 pct.		69	69½	69½	Bij Hope & Comp. 5 "	91½	92½ 92
Certificaten van dito 3 "					Negotiatie 1828... 5 "	93½	94½ 94
					Inscr. op 't Grootb. 6 "	58½	58½ 58½
					Certificaten van dito 6 "		
					Cert. dito Hamb. Ad. 5 "		
					Dito te Londen gen. 5 "		
					Leening 1831..... 5 "		
						PRUISSEN.	
					In Londen genegot. 5 "		

Dockum,
den 5 Mei 1832.

4 ure, veilen en verkoopen:
Een TJALKSCHIP, genaamd de *Vrouw Baukje*, thans liggende aan de Nieuwe Kaal te Leeuwarden, met Zeil, Boomen, Haken, en verder toebehooren, zoodanig als het tot nu toe is bevaren door den eigenaar *Jochems Jans Nijdam*, als Beurtschip van Leeuwarden op Schiedam et vice versa, lang veertien el tachtig palm, wiid twee el zestig palm en hol een el twee en vijfzig palm; dadelijk na de finale toewijzing te aanvaarden.

Mr. J. J. WIERSMA, Notaris te Sneek, gedenkt publiek bij boelgoed en gerceed geld aan de meestbiedenden te verkoopen:

Wie gading maken, komen op Woensdag den 9 Mei 1832, des voormiddags precies ten negen ure, ten huize van de Weduwe *Meindert Franzes Engwerda*, Boerin nabij het Blaauwhuis onder Westhem.

De Notaris HANEKUIJK, te Harlingen, zal, op Donderdag den 10 Mei 1832, des voormiddags ten tien ure precies, in het Locaal van het Liefhebberij-Tooneel aldaar, publiek veilen:

Boelgoed op vier Maanden crediet.

De Notaris F. IJ. nr. BOER, te Dronrijp, zal, op Donderdag den 10 Mei 1832, des morgens ten 9 ure, ten huize van *Simme Ijettes van der Meer*, Landbouwer te Herbaaijum, ten overstaan van een bevoegd beambte, op 4 maanden crediet, in het openbaar bij boelgoed en tegen genot van verhooggeld, veilen en verkoopen:

Boelgoed van Levendig Vee, op 5 maanden Crediet.

De Notarfen F. H. DE BOER en P. TADEMA, zullen, op Zaterdag den 12 Mei 1832, des namiddags ten 2 ure, ten huize van K. M. Koopmans, Logementhouder te Beetgumermolen, in het openbaar, tegen genot van strijk- en verhooggel-den, op 5 maanden Crediet, echter tegen voldoende Borgstelling, bij boelgoed, veil-en en ter verkoop presenteren:

B O E L G O E D.

De Deurwaarder J. SNOEK, te Leeuwarden, zal, op Maandag den 14 Mei 1832, des morgens ten 9 ure, ten zijnen huize, in de Heerestraat, letter C, no. 31, tegen kontante betaling, verkoopen:

M. O. JONGBLOED, wonende op de Kelders, letter H, no. 28, te Leeuwarden, brengt bij deze ter kennis van het Publiek, dat hij als Ondernemer van Openbare Verkoopingen, voornemens is, in den loop dezer maand, en vervolgens iedere drie maanden, bij boelgoed, ten zijnen huize, te verkoopen: Onderscheidende ROERENDE GOEDEREN, waartoe hij diegenen, welke hem met den verkoop van zoodanige Goederen willen belasten, verzoekt, dezelve met den 12 dezer te willen bezorgen, of van de afhaling daarvan kennis te geven.

Uit de hand TE KOOP, om op den 12 November 1832 of vroeger te aanvaarden. Eene HUIZINGE en HERBERG, met de daarbij behoorende STALLINGEN en WONINGEN, letter E, no. 322, 407 en 408, bij de Vrouwenpoort, te Leeuwarden, van ouds genaamd *het Klein Wagentje*. Te bevragen bij R. BLOEMBERGEN SANTEE, in de Weerdt, letter G, no. 42.

UIT DE HAND TE HUUR: Eene **ZATHE en LANDEN**, met **HUIZING en SCHUUR**, groot 31 bunder 74 v. roede; van ouds onder Langweer te Zan- gaast, en het Land **alle om**; en bij huis gelegen; thans in huring bij *Sjoerd Douwes* tot St. Petri en Mei 1832, en alsdan vrij te **aanvaarden**. Wie hieraan gading maakt kome bij **DOUWE JELJERS BOUMA**, te Sneek.

Te LEEUWARDEN, bij P. KOUMANS Sme

TE HUUR: Eene nette HEEREN HUIZINGE, met grooten TUIN, staande op het aangenaamst van den Grachtswal te Leenwarden; te bevragen aldaar, lett. L, no. 13.

Uit de hand TE HUUR, op aannemelijke voorwaarden: De WOONHUIZINGE en SCHEEPSTIMMERWERF, aan de Harlinger Trekvaart, op Koningsbuurt, onder Midlum, bij wijlen *Ofke Fekkes Poolstra* bewoond en nagelaten, tot dadelijke aanvaarding. Te bevragen bij den Grilfier J. STINSTRÀ, te Franeker.

Om op den 12 Mei staande te aanvaarden: Een zeer nette en op het aangenaamst dezer stad staande INTREK met *vrijen opgang*. Te bevragen bij de Weduwe HENDK. DIJKMAN, in de Peperstraat, letter D, no. 70, te Leeuwarden.

De ARMVOOGDEN van den dorpe Tjummarum, gedenken, in het openbaar en onder nadere approbatie, bij den minstaannemende, op Zaturdag den 19 Mei e. k., des namiddags ten 2 ure, in de herberg de Zwaan, te Tjummarum, publiek aan te besteden: Het MAKEN van een NIEUW ARM- en WERKHUIS aldaar, en zulks met alle daartoe benooodigde Materialen; liggende het Bestek en Teekening ter lezing en inzage bij den Schoolonderwijzer van genoemden dorpe.

Op den tweeden Mei, is door de Hoofd Directie der Onderlinge Brand-Waarborg Maatschappij van Woudsend, in het Heeren Logement te Leeuwarden, aan gecompareerde Deelgenooten de Rekening overgelegd van het afgelopen zeventiende Administratie Jaar, en inzage gegeven van den Staat der Maatschappij. Uit dezelve is gebleken dat er geene noemenswaardige Brandschade heeft plaats gehad, en men voor kosten van Administratie slechts 64 Cents per aandeel van f 1000 Gulden met $\frac{1}{10}$ de verhooging van de eerste f 1000 Gulden voor hogere kapitalen heeft omgeslagen. Dat het Kapitaal der Inschrijving weder zeer aanmerkelijk en wel met eene getaxeerde waarde van omstreeks f 800,000 Gulden is vermeerderd. — Er is tevens een nieuw Reglement gearresteerd, hetwelk binnen kort verkrijgbaar zal zijn bij de onderscheidene Directeuren en Correspondenten; men kan zich ter nadere inlichting en deelneming adresseren zoo wel bij de Hoofd-Directie, als bij de Heeren Jr. D. Engelen, te Heerenveen; Mr. T. S. Tromp, te Lekkum; S. E. Sinnema, te Wijsn; P. J. de Hoop, te Nieuwland; Mr. J. Schik, te Leeuwarden; Mr. B. Haga en Mr. J. J. Wiersma, te Sneek; Mr. A. van Slooten, te Dokkum; J. H. D. Munnik, te Oldeboorn; A. G. Geerts, te Joure; J. J. van Eijck, te Oosterwierum; P. J. van Knijff, te Driesumerterp; P. H. Buisma, te Langweer; T. T. Schuurmans, te IJlst; A. Blinkma, te Wolvega; J. de Jong, te Rijs; Jf. L. Visser, te Workum; T. H. van der Meer, te Dragten; R. J. Landman, te Tjerkgaast; P. W. Feenstra, te Warga; S. Douma, te Bergum, A. E. van Eijck, te Oosterzee; U. Ekema, te Sneek (voor Wijmbritseradeel); H. Oneides, te Oudega; de Heer J. Slot, te Groningen en A. Stoep, te Meppel.

A. H. TROMP, Directeur-Boekhouder.

Leeuwarden,
den 3 Mei 1832.

I. OUWENBROEK, te Harlingen, zich occuperende met de bezorging van heren, noodige tot de conversie van vijf percents RECEPISSEN Werkelijke Schulden in Certificaten of Inschrijvingen, verzoekt de bezitters derzelve hem daarmede te willen belasten.

Negotiant in Effecten enz., in de Kleine Kerkstraat te Leeuwarden, vacceert dage-
lijks met het overnemen der RECEPISSEN van de Vrijwillige Leening 1832
om dezelve te laten converteren in 5 prCts. WERKELIJKE SCHULD in blanco, en
op naam, naar verkiezing.

De ondergeteekende sedert drie jaren met goed gevolg Koffijhuis in het gebouw de Gewildiger op de Schritten houdende, door bijzondere redenen en bejegeningen besloten hebbende van dat Huis af te zien, maakt hij deze bekend, dat hij met den 12 Mei e. k. betrekken zal het Logement *het Hof van Holland*, alhier, alwaar hij zijne geëerde begunstigers, zoo niet in betere, ten minsten in even goede lokaliteit kan afwachten. Hij recommandeert zich mede in de gunst van hen, die alhier met Rijtuigen gelieven uit te spannen; belovende in het een en ander eene promptte bediening.

Harlingen, den 8 Mei 1832. C. I. WOLFF.

)o()o(**T**wee à drie VERWERSKNECHTEN kunnen dadelijk werk be-
)o()o(komen bij *R. RUITENSCHILD*, te Leeuwarden, *Brieven franco*
)o()o(**T**wee à drie VERWERSKNECHTEN kunnen dadelijk werk be-
)o()o(komen te Leeuwarden bij den ondergeteekenden

Bij H. C. SCHETSBERG, in het Nieuw, te Leeuwarden, is heden van de Pers gekomen: DE ROEKER no. 2. *It paad nei de jilddobbe*
Prijs 20 Cents.

 Prijs 20 Cents.
Bij L. SCHIERBEEK, te Leeuwarden, is van de Pers gekomen:
 PROEVE van een FRIESCH EN NEDERLANDSCH WOOR-
 DENBOEK, bevattende de moeilijkste woorden der eerstgenoemde taal, met der-
 zelfver uitspraak, en aanwijzing der plaatsen, waar dezelve voorkomen; voorsafgegaan
 door eene *beknopte Schets der Friesche Taal*. Door Mr. M. HETTERA. Prijs 60n gulden

J. M. E. MEIJER, Boekhandelaar te Amsterdam, geeft op heden uit en heeft alomt verzonnen: C. SPINDLER, *ZONNEGLANS en andere re Verhalen*, met gelithografeerden titel en vignet, gr. 8vo. f 2 : 90. Dezer uitgezochte Verhalen is bij het letterkundig Publiek te gunst bekend, zoo dat het onnoodely zoude zijn iets tot aanprijzing van dezelve te melden.

Onderzigtende hoe men verschillende spijzen op eene smakelijke en min kostbare wijze kan koken, stoven, bakken en braden; alsmede het innemen en droogen van allerlei groenten; het zouten en rooken van vleesch; het maken van worsten en de bereiding van uitgezochte confituren, tincturen enz., *zevende veel verbeterde druk* is weder alom verkrijgbaar gesteld, en mede te bekomen bij den Boekhandelaar J. W. BROUWER, te Leeuwarden, à f 1 : 20.